

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Causæ Legis Evngelicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

ARTICULUS III.

De lege Evangelica.

SUMMARI A.

1. Lex Evangelica habet formalem rationem legis.
2. Materia legis Evangelica.
3. Subiectum illius sunt omnes homines.
4. Initium legis Evangelicae.
5. Scriptura non est de ipsius essentia.
6. Durabit usque ad finem mundi.
7. Sine a Summo Pontifice dispensabilis?
8. Rationes in contrarium.
9. Fundamenta opposita solvuntur.

§. I.

Causa Legis Evangelicae.

1. **CONCLUSIO PRIMA.** Lex Evangelica habet formalem rationem legis verè & propriè dicta, cuius legislator est Christus Dominus.

Est de fide contra Sectarios nostri temporis, qui nihil volunt esse sub præcepto præter fidem. Constat primò ex variis Script., ut II. 33. Dominus Iudex noster, Dominus Legisfer noster, Dominus Rex noster. Ubi sermo est de Messia, seu Christo, unde præmisserat: Domino misereve nostri, te enim expellavimus, & ipse salvabit nos. Item Pl. 71. DEVS Iudicium tuum regi da, &c. II. 2. De Sion exibat lex. Jer. 31. Ecce dies venient, dicit Dominus, & feriam domui Israël, & domui Juda fœdus novum: & abolegem meam in visceribus eorum. Jac. 4. Unus est legislator & Iudex, qui potest perdere, & salvare.

Constat secundò, quòd ipse Christus quoque potestatem istam legislativam sapius ostendit & usurpavit in præcepto charitatis Jo. 14. Mandatum novum do vobis. Et: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem. In præcepto baptismi Jo. 3. Nisi quis renatus fuerit, &c. In præcepto Eucharistiae Jo. 6. Nisi manducaveritis carnem filii hominis, &c. Confessionis Jo. 20. Quorum remisistis peccata, &c. Et generaliter Matth. ult. Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. docentes eos servare omnia, quaecunque mandavi vobis.

2. **CONCLUSIO SECUNDA.** Materia legis Evangelicae sunt actus tam interni, quam externi in materia virtutum moralium, fidei, & Sacramentorum.

De materia moralium virtutum constat: quia lex naturalis de actibus istarum virtutum fuit per Evangelium magis confirmata, uti cum Matth. 7. Christus dixit: Omnia quaecunque vultis, ut faciant homines, & vos facite illis. De fide & Sacramentis, ubi etiam comprehenditur Sacrificium nova legis patet, quia novum Sacrificium, nova Sacramenta, & plurius articulorum explicita fides in novo Testamento fuit determinata & præscripta.

Unde patet primò, In lege nova divina contineri solum præcepta fidei moralia & cærentionalia, non etiam judicialia: prout expressè tradit S. D. quodl. 4. a. 13. dicens: Legem novam R. P. Mez. g. Schol. Tom. II.

esse contentam præceptis moralibus naturalis legis, & articulis fidei, & Sacramentis gratiæ. Patet secundò. Quomodo intelligendum sit antiquum axioma Theologorum dicentium, in nova lege nulla esse præcepta nisi fidei & sacramentorum. Sensus enim est, non quòd lex nova nulla habeat præcepta moralia, sed quòd peculiaria præcepta distincta à præceptis naturalis & Moisaicae legis alia non habeat, quàm præcepta fidei, & sacramentorum: unde in moralibus lex tantummodo fuit confirmata.

CONCLUSIO TERTIA. Subiectum legis Evangelicae sunt omnes homines. Est de fide ex Matth. ult. Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes &c. Docentes eos servare omnia, quaecunque mandavi vobis, Marci ult. Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creatura.

§. II.

Legis Evangelicae duratio & dispensabilitas.

Quæres primò. Quandonam cœperit lex Evangelica.

Respondeo. Lex Evangelica in morte Christi accepit efficaciam radicalem obligandi, formalem verò respectu totius mundi cum fuit promulgata in die Pentecostes, quæ tamen ipsa virtus obligatoria ut redigeretur in actum exercitum, requirebatur prædicatio Apostolorum, per quam tolleretur invincibilis istius legis ignorantia. Ratio 1. p. est, quia Testamentum accipit suum robur ex morte testatoris: sed Christus erat testator seu conditor novi Testamenti: ergo ipsius morte novum Testamentum & fœdus cum Patre initum accepit suum robur: sed in hoc Testamento etiam continebantur leges, sub quibus esset erigendus Ecclesiæ status: ergo eadem leges jam tunc in morte Christi acceperunt suum robur; Robur, inquam, non formale, sed radicale, quia tunc lex nondum erat promulgata.

Unde ratio 2. partis est: Tunc lex accepit virtutem suam formaliter obligatoriam, quando promulgabatur: sed fuit promulgata in die Pentecostes Hierosolymis, quando & Petrus ad Judæos dixit, Act. 2. Penitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum in nomine JESU Christi in remissionem peccatorum vestrorum, &c. Sicut ergo lex Pontificis Romæ publicata accipit formalem virtutem obligandi pro tota Ecclesia, ita jam tunc lex Evangelica habebat completam rationem legis illos, ad quorum notitiam hæc promulgatio pervenerat, actu obligantis. Quia tamen hæc ipsa promulgatio non poterat simul & semel omnibus tum Judæis, tum Gentilibus innotescere, eorumque invincibilem ignorantiam discutere, propterea, ut affirmat 3. p. nostræ responsionis, tunc successivè reliquis etiam notantùm Judææ, sed etiam Gentilitatis, & totius orbis partes actu obligavit, cum remoto invincibilis